

Počasí nám moc nepřeje, ale i tak celkem svižně projíždíme Rakousko, Slovinsko, Chorvatsko a v Bosně hledáme nocleh. Je čerstvě po povodních a v blátě se na silničních pneumatikách moc dobře nejede.

Už cesta k hranicím republiky Monte Negro byla překrásná, nečitelné serpentiny na uzoučké silničce nás rozvášnilly a zklidnili jsme se až v Černé Hoře vysoko nad jezerem Pivko.

Černé Hory jsme se zprvu vydali jen dva, Tomáš Martínek (Suzuki V-Strom) a já (KTM 990 Adventure). Na cestu máme pouze týden, vyrážíme hned po práci a nocujeme na Moravě nedaleko rakouských hranic, náš hostinský nechává přespat hned za hospodou.

Na silnici nad říčkou Piva je ve skalách vystavěná pěkná silnice, na níž je jeden tunel za druhým.

Blížíme se k jednomu z našich cílů, NP Durmitor. Počasí je ale stále nevlidné.

Fotoreportáž: Černá Hora

Text a foto: Martin Pouba, KTM 990 Adventure

dměstí Mostaru vypadá celkem malebně, ale ústatky války jsou tu stále vidět.

večer musíme doplnit zásoby pití, každý večer děláme táborák a bez pívčka to není ono. bo obráceně? Postávat ve tmě s pivem v ruce

Samozřejmě se musíme i dosyta a do zásoby najíst. Jehněčí v těchto krajích nemá chybu.

Durmitor je pohoří nacházející se na severu Černé Hory, u hranic s Bosnou a Hercegovinou. Je součástí Dinárských hor a národní park tu byl vyhlášen už v roce 1952.

Daří se nám na černo bivakovat i v Durmitoru a večerní oheň opět nebude chybět.

Řeka Tara se zařezává hluboko do skalnatého podloží a vytvořený kaňon je údajně druhým nejhlubším na světě, hned za Grand Canyonem.

Konečně nás po třech dnech dojíždí můj bratr Drahoš se synem Honzou. Defender v sobě skrývá mnoho laskomin jak v tuhé, tak v kapalné podobě.

Využíváme možnosti a zavěšení na kladce letíme přes kaňon. Ty dvě tečky v dálce jsme my, Tomáš a já.

Příjezdem kluků se počasí umoudří a od té doby je na obloze jako vymeteno. Panuje pohoda, Drahoš vaří, my se povalujeme a nasáváme přírodní krásy. Tedy nejen přírodní, líbí se nám i místní prodavačka zeleniny a chodíme si kupovat rajčata po jednom. Fotku krasavice ale neuvídíte, partnerka jí vymazala.

Pěkná cesta vede i napříč Durmitorem. Místy je nezpevněná, což nás baví a je pořád na co se dívat.

Crno jezero.

Vyhlídková cesta z Plužine do Žabljaku.

V noci byla bouřka, teplota klesla pod bod mrazu a v horách napadl sníh. Ráno už je ale opět jasno.

Voda v jezírkách je průzračná, ale pít ji nebudeme. U kluků v autě jsou určité výživnější nápoje.

My dva se ještě v sedle nedaleko města Pljevlja setkáme s offroadáky z Brna. Návrat plánujeme zrychlit přes Srbsko, Maďarsko a Slovensko.

Závěrečné foto, kdy je naše parta celá pohromadě. Za chvíli se Defendristé odloučí a jedou domů, práce volá.

Poslední bivač trávíme právě v Srbsku, nedaleko hranic. Oheň rozděláváme za pomoci toaletáku namočeného do benzínu a zkratu z baterky. Nemáme totiž sirky ani zapalovač. Další den to natáhneme až domů.

Sněhový poprašek durmitorským skálám hodně sluší.

Národní park je za námi, radíme se kudy dál. Míříme na jih, ale Podgorica nás neláká.

V horách je množství klášterů a my jeden z nich navštívíme. Tento je jen osm let starý a jeho pop nás přivítal s otevřenou náručí.

Přinesl nám jídlo, popil s námi rakiji a i oslíka měl slušně vychovaného. Ani se nehnul.

Skální klášter Ostrog je nejuctivnějším poutním místem v Černé Hoře.

» PRODEJ » SERVIS » ÚVĚRY » NÁHRADNÍ DÍLY » DOPLŇKY

